

N° 2.

DUO.

Allegro.

IANO.

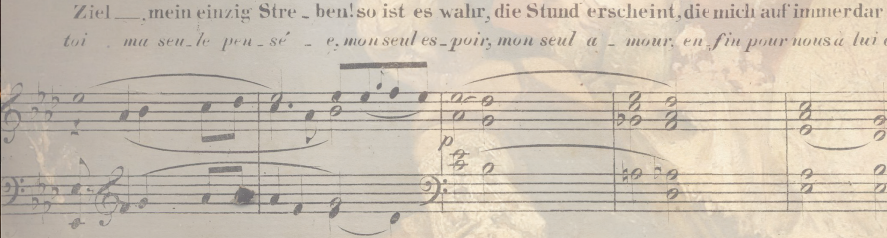

CATARINA. GERARD.

Gerard ! mein Gerard ! O du mein zweites Le-b
Gérard ! mon Gérard ! Ma dou ce fi-au-cé-

Ziel mein einzig Stre-ben; so ist es wahr, die Stund erschein, die mich auf immer dar
toi ma seu-le-pen-sé-e, mon seul-es-poir, mon seul a-mour, en fin pour nous à lui

S. 267. (2)

Berlin, Eigentum, von Ad. Mt. S.

TEΛΛΟΓΛΙΟ
ΙΔΡΥΜΑ
ΤΕΧΝΩΝ
Α.Π.Θ.

Λεβέντιο
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΕΓΚΩΓΙΑΣ

Τελλόγλιο Ίδρυμα Τεχνών Α.Π.Θ.
Αγ. Δημητρίου 159Α, 546 36
τηλ. 2310 247111, 2310 991610

www.teloglion.gr, e-mail: teloglion@teloglion.gr
find us on facebook, follow us on twitter

19&20.11.2016

Η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΡΝΑΡΟ
ΠΛΑΙ ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ

CATERINA CORNARO GOES TO THE OPERA

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΡΝΑΡΟ

Η τελευταία βασίλισσα της Κύπρου

Η Αικατερίνη Κορνάρο, γόνος αριστοκρατικής και πλούσιας οικογένειας της Βενετίας και βασίλισσα της Κύπρου μετά το γάμο της με τον Ιάκωβο Β΄ Λουζινιάν το 1472, υπήρξε βασικός παράγοντας ενός πολύ σημαντικού σταθμού στην ιστορία της Κύπρου. Αποτέλεσε τη γέφυρα μετάβασης από το αυτόνομο φεουδαρχικό ρηγάτο των Λουζινιανών στην κυριαρχία των Βενετών και τη μετατροπή της Κύπρου σε εμπορικό αλλά και στρατηγικό σταθμό στο θαλάσσιο και υπερπόντιο για τα μέτρα της εποχής κράτος της Γαλννοτάτης.

Η τραγική ιστορία της ξεκίνησε το 1468, όταν σε ηλικία 14 χρόνων αναγκάστηκε για πολιτικούς λόγους να αρραβωνιαστεί τον βασιλιά της Κύπρου με πληρεξούσιο και να υιοθετηθεί επίσημα ως θυγατέρα της Γαλννοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας. Η μετάβαση και ο γάμος της στην Κύπρο έγινε τέσσερα χρόνια αργότερα. Το 1473 πέθανε ο βασιλιάς Ιάκωβος Β΄ Λουζινιάν μετά από ξαφνική αδιαθεσία και στη διαθήκη του όρισε αντιβασιλέα του θρόνου την εγκυμονούσα σύζυγο του Αικατερίνη Κορνάρο. Ένα χρόνο μετά ακολούθησε ο θάνατος του γιού και διαδόχου του θρόνου Ιάκωβου Γ΄, με αποτέλεσμα η διοίκηση του νησιού να παραμείνει στα χέρια της Αικατερίνης Κορνάρο μέχρι το 1489, όταν η Δημοκρατία της Βενετίας την εξανάγκασε να παραδώσει το στέμμα της βασιλείας της και να εγκαταλείψει την Κύπρο. Με την επιστροφή της εγκαταστάθηκε στο Άζολο όπου και έζησε μέχρι το θάνατο της το 1510.

Η Κορνάρο, η τελευταία βασίλισσα της Κύπρου, αποτελεί ξεχωριστή περίπτωση γυναικείας προσωπικότητας με μοναδική προβολή και φήμη, σχεδόν μυθική. Διάσημοι ζωγράφοι όπως ο Μπελίνι, ο Τιτσιανός και ο Τιντορέττο ζωγράφισαν προσωπογραφίες και σκηνές από τη ζωή της, ενώ ποιητές ύμνησαν τις χάρες της. Μέχρι και τον 19ο αιώνα η τραγική της ιστορία αποτέλεσε δημοφιλές θέμα για ένα εντυπωσιακό αριθμό λογοτεχνικών έργων, ενώ συνάντησε την ίδια εποχή τον κόσμο του μελοδράματος γνωρίζοντας πρωτοφανή δημοτικότητα στο χώρο της όπερας.

“DIE KÖNIGIN VON CYPERN / LA REINE DE CHYPRE“

(Η Βασίλισσα της Κύπρου)

Μεγάλη όπερα του 1841 σε πέντε πράξεις

Η ζωή της βενετσιάνας Αικατερίνης Κορνάρο, τελευταίας βασίλισσας της Κύπρου (1472-1489), αποτέλεσε δημοφιλές θέμα για ένα εντυπωσιακό αριθμό ζωγραφικών και λογοτεχνικών έργων.

Στη δεκαετία του 1840, η ιστορία της συνάντησε τον κόσμο του μελοδράματος γνωρίζοντας πρωτοφανή δημοτικότητα. Οι ρομαντικές και τραγικές πτυχές της ζωής της ενέπνευσαν πέντε οπερατικά έργα διαφορετικών συνθετών και εκτελεστών σε Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Αγγλία.

Ο Jules Henri Vernoy de Saint Georges, γνωστός παριζιάνος λιμπρετίστας της εποχής, υιοθέτησε πρώτος την ιστορία της Αικατερίνης Κορνάρο για ένα λιμπρέτο (ποιητικό κείμενο) με πλοκή προσαρμοσμένη στον μελοδραματικό χαρακτήρα της Μεγάλης Όπερας και στις σύγχρονες απαιτήσεις του κοινού. Το λιμπρέτο αυτό σε σύνθεση του Franz Lachner και με τίτλο Catharina Cornaro, Königin von Cypern, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις 3 Δεκεμβρίου 1841, στην Όπερα του Μονάχου.

Τρεις εβδομάδες αργότερα, ο συνθέτης Fromental Halévy ανέβασε την όπερα La Reine de Chypre με το γαλλικό κείμενο του Saint-Georges, στο Παρίσι στο “Théâtre de l' Académie Royale de Musique”. Ο Richard Wagner, ο οποίος είχε παρευρεθεί στην πρεμιέρα, αφιέρωσε στην La Reine de Chypre πέντε άρθρα (κριτικές) γεμάτα με επαινετικά σχόλια.

Το 1844, ακολούθησε η όπερα με τίτλο Caterina Cornaro στο Teatro di San Carlo στη Νάπολη του συνθέτη Gaetano Donizetti που υιοθέτησε το συγκεκριμένο λιμπρέτο με παραλλαγές. Λίγο αργότερα ο συνθέτης Michael William Balfe με τροποποιημένο, αλλά το ίδιο λιμπρέτο, ανέβασε την όπερα The daughter of St. Mark στο Drury Lane Theatre στο Λονδίνο. Τέλος το 1846 ο Giovanni Pacini έδωσε την όπερα Regina di Cipro στο Teatro Regio του Τορίνο.

Η όπερα του Halévy υπήρξε η πιο επιτυχημένη από τις πέντε όπερες, αφού από την πρεμιέρα της το 1841 μέχρι το 1847 έτυχε συνολικά 118 παραστάσεις.

Το Λεβέντιο Δημοτικό Μουσείο Λευκωσίας διατηρεί στις συλλογές του την πλήρη παρτιτούρα για πιάνο σε σύνθεση του Fromental Halévy, στη γερμανική και γαλλική γλώσσα. Η σπάνια αυτή παρτιτούρα εκτίθεται στην μόνιμη αίθουσα «Αικατερίνη Κορνάρο» του Μουσείου και αποτέλεσε το έναυσμα για την διοργάνωση σειράς εκδηλώσεων εντός και εκτός Κύπρου.